

have fuld Betyggelse for, at der ikke var nogen formel Urigtighed tilstede, hvorhos jeg lovede, at jeg, hvis jeg fandt noget Saadant, skulde stille de fornødne Ændringsforslag. Dette Gjennemsyn er nu gjort, og det har vist sig, som ærede Medlemmer ville see, at Udvalgets Ordfører har gennemgaaet Lovforslaget med særdeles Omhu, saaledes at det er rene Bagateller, jeg har tilladt mig at foreslaae rettede. Det er saadanne Ting, som at det f. Ex. er overseet, at der i Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 3 staaer, at en Skattepligtig, der har valgt at beregne sin Indtægt efter Gjennemsnit af de sidste tre Aar, er pligtig til at bruge denne Fremgangsmaade „mindst ved de to nærmest paafølgende Indtægtsansættelser“, men da hele Loven kun skal gjælde for 2 Aar, kan der kun være Tale om to Indtægtsansættelser. Jeg troer ikke, jeg behøver nærmere at forklare mig med Hensyn til disse Forslag; ærede Medlemmer ville see, at de kun gaar ud paa at rette smaa Urigtigheder.

Ordføreren: Jeg kan slutte mig til det, som den ærede Minister har sagt. Der er saa langt fra at være nogen Betænkelse ved disse Ændringer, at det endog maa betragtes som nødvendigt, at de vedtages. Jeg vilde ikke have taget Ordet igjen, naar det ikke havde været for dog at sige et Par Ord med Hensyn til Forslaget om at forhøje de forskellige Beløb, som ere blevne nedsatte i Landsthinget; til det, de vare, da Lovforslaget sidst forelaa her i Thinget. Det ærede Thing vil vist erindre, at Lovforslaget ved anden Behandling her var vedtaget med, hvad Alle kjende under Navnet „den stigende Scala“, og det var ved Vedtagelsen af et Ændringsforslag ved 3die Behandling af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at vi udfjødte den stigende Scala mod at vedtage blandt Andet den her foreliggende Bestemmelse om at forhøje disse Beløb af 350, 300 og 250 Rd. til 400, 350 og 300 Rd. Mig forekommer det, at, naar man veed, at dette er Sagens Historie, og at det var derfor, at Thingets Fleertal var enigt om at ophæve Bestemmelsen om den stigende Scala, er der al Grund til at holde paa disse Be-

løb. Det mindre Beløb, der indkommer i Statskassen ved denne Lettelse for de Mindre, maa jo gjøre, at, naar vi skulle have en bestemt Sum ud gennem Procentskatten, Procenten da noget maa forhøjes, men derved vil jo opnaaes, at de, der have de større Indtægter, til Lettelse for de Mindre, derigjennem komme til at svare noget Mere, end naar det Modsatte er Tilfældet. Jeg mener derfor, at det, at der maaskee kommer et Par Hundredefusinde Rd. mindre fra de Smaa, vil gjøre, at, naar man skal have en bestemt Sum ud, maa man forhøje Procenten, og den vil da komme ud derved, at de store Indtægter maa svare noget Mere, hvilket jeg mener er ganske i sin Orden.

J. Jørgensen: Det vil sees, at jeg har stillet et Ændringsforslag under Nr. 10. Jeg skal paa Forhaand bemærke, at ved Forslaget under Nr. 11, er mit Navn ikke med, men Grunden er den, at, dersom Thinget vil vedtage Forslaget under Nr. 10, falder Forslaget under Nr. 11 bort, saa subsidiaert, dersom Nr. 10 ikke vedtages, kan jeg godt tiltræde Forslaget under Nr. 11. Det kunde maaskee synes lidt sært, at jeg alene har stillet Ændringsforslag, og jeg kan vel derfor heller ikke gjøre mig Haab om at faae det vedtaget, men jeg har dog troet alligevel at burde stille Forslaget og henstille til Thingets Overveelse at vedtage eller forkaste det, da det forekommer mig, at Lovforslaget ved den Forandring, det har faaet i Landsthinget, forøger Banfelighederne baade for Skattecommisfairesne og Eigningscommissionen i en ikke ganske ringe Grad. Jeg skal foreløbig bemærke, dersom ærede Medlemmer ikke have været opmærksomme derpaa, at 2det Stykke i § 13, hvortil jeg har stillet Ændringsforslag, er blevet indsat i Landsthinget. Det vil jo deraf sees, at Folkethinget ved alle 3 Behandlinger har vedtaget Lovforslaget, uden at dette Stykke var til, og at den høitagtede Finantsminister, som Medlem af Folkethinget og Udvalget, ogsaa er gaaet ind paa det og har troet, at Lovforslaget kunde passere uden dette Tillæg. Smid- lertid har jeg ikke foreslaaet, at hele Sætnin- gen skulde udgaae. Den første Deel deraf og den,